

Політика, технології і наука

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Галузь знань	<i>C - соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини</i>
Спеціальність	<i>C5 Соціологія</i>
Освітня програма	<i>Врегулювання конфліктів та медіація</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>очна(денна)</i>
Рік підготовки, семестр	<i>3 курс, 6 семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>4 кред. ЄКТС/120 годин: лекції 12 год., практичні 36 год., самостійна робота 72 год.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік, МКР</i>
Розклад занять	<i>https://schedule.kpi.ua/</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	Лектор: кандидат політичних наук, старший викладач кафедри соціології Якубін Олексій Леонідович, jacubin@gmail.com Практичні / Семінарські: кандидат політичних наук, старший викладач кафедри соціології Якубін Олексій Леонідович, jacubin@gmail.com
Розміщення курсу	<i>Гугл Класрум</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Метою освітньої компоненти є вивчення проблем і закономірностей структури, функціонування та розвитку науки, як соціального феномену, проведення соціологічного аналізу сучасного "поля науки".

Завданням дисципліни є формування у студентів здатностей вести дослідницьку діяльність, включаючи аналіз проблем, постановку цілей і завдань, вибір способу й методів дослідження, а також оцінку його якості; працювати з інформацією: знаходити, оцінювати й використовувати інформацію з різних джерел, необхідну для вирішення наукових і професійних завдань; використовувати у професійній діяльності базові знання у галузі природничих і соціально-поведінкових наук; формулювати цілі, ставити конкретні завдання наукових досліджень в різних сферах соціології з використанням передового вітчизняного і зарубіжного досвіду проведення фундаментальних і прикладних наукових розвідок.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Дисципліна «Політика, технології і наука» є логічним продовженням курсу «Історія соціології» і належить до циклу фундаментальних дисциплін гуманітарного профілю. Тематика

межах курсу «Політика, технології і наука» пов'язані з іншими дисциплінами навчального плану: «Історія соціології», «Соціологія модерну та модернізації», «Сучасні теорії миру та конфліктів», «Політологія», «Соціологічні дослідження соціальних структур, організацій та управління», «Соціологія громадської думки та мас-медіа», «Методологія, методи та технології соціологічних досліджень» тощо.

3. Зміст навчальної дисципліни

Назви розділів і тем	Кількість годин				
	Всього	у тому числі			
		Лекції	Семінарські	Лабораторні	СРС
Тема 1. Вступ до предмету «Політика, технології і наука». Наука, технології, знання в соціологічному контексті.	18	2	6		10
Тема 2. Джерела сучасної науки. Наука як соціальний інститут і система ідей. Від соціології знання до соціальної епістемології.	18	2	6		10
Тема 3. Північно-американське коріння соціології науки: розвиток парадигми Р. Мертон. Розвиваючи парадигму Мертона: інституційний підхід до науки.	18	2	6		10
Тема 4. Соціологія наукового знання: від Куна до «науки постмодерну».	14	2	4		8
Тема 5. Соціологія наукового знання: мікро та макро версії соціологічного релятивізму і соціального конструктивізму.	14	2	4		8
Тема 6. Сучасна соціологія науки третього покоління. Дебати про «кінець науки». Наука в «дзеркалі» громадської думки.	13	1	4		8
Тема 7. Режими виробництва наукового знання. Політехнічний інститут, як університет: дебати про ідентичність КПІ в 21-му столітті.	13	1	4		8
МКР	6		2		4
Залік	6	0	0	0	6
Разом	120	12	36	0	72

4. Навчальні матеріали та ресурси

Базова література:

1. Блур Д. Сильная программа в социологии знания. // Логос, №5-6 (35), 2002. С. 162 – 185.
2. Бурдье П. Поле интеллектуальной деятельности как особый мир // Бурдье П. Начала. М., 1994

3. Грэхэм Лорен Р. Естествознание, философия и науки о человеческом поведении в Советском Союзе: Пер. с англ. — М.: Политиздат, 1991. 480 с.
4. Жэнгра Ив Социология науки = Sociologie des sciences. (2013) — М.: Изд. дом Высшей школы экономики, 2017. — 112 с.

Допоміжна література:

5. Кнор-Цетина К. Наука как практическая рациональность / Ионин Л.Г. Философия и методология эмпирической социологии: Учебное пособие. — М.: Издательский дом ГУ ВШЭ, 2004. — 367 с.
6. Кожанов А.А. Социологические аспекты становления института экспертной оценки научного знания. // Новое и старое в социологической теории. Вып. 4. М.: ИС РАН. Коллинз Р. Социология философий. Глобальная теория интеллектуального изменения. Новосибирск: «Сибирский хронограф», 2002. - 1281 с. (любую главу на выбор в качестве примера)
7. Кун Т. Структура научных революций. М., 1975. (Глава 3 Природа нормальной науки) Лакатос И. История науки и ее рациональные реконструкции. / Структура и развитие науки. М.: Прогресс, - 1978. с. 203 – 269.
8. Латур Б. Дайте мне лабораторию, и я переверну мир. // Логос, №5-6 (35), 2002. С. 211 – 242.
9. Малкей М., Гилберт Дж. Открывая ящик Пандоры. Социологический анализ высказываний ученых. М., 1987. С. 11-31.
10. Мангейм К. Очерки по социологии знания. М., 2000. (Глава IV Проблема социологии знания) Мертон Р. Эффект Матфея в науке, II: накопление преимуществ и символизм интеллектуальной деятельности. // THESIS, 1993, вып. 3.
11. Парсонс Т., Сторер Н. Научная дисциплина и дифференциация науки. / Социология науки. Учебное пособие. Составитель Э.Мирский.
12. Поппер К. Объективное знание. Эволюционный подход. М.: Эдиториал УРСС, 2002. (Глава 4. О теории объективного разума)
13. Рассел Б. О ценности скептицизма // Рассел Б. Искусство мыслить. М.: Дом интеллектуальной книги, 1999. 150 – 162.
14. Сокал А., Брикмон Ж. Интеллектуальные уловки. Критика современной философии постмодерна. М., 2002. — 248 с. (Главы 4, 6 и 12).
15. Флек Л. Возникновение научного факта: введение в теорию стиля мышления и мыслительного коллектива. М, 1999. (Главы 2 и 4)
16. Фуко М. Археология знания: Пер. с фр./Общ. ред. Б.Левченко. — К.: Ника-Центр, 1996. — 208 с. (Глава 6. Наука и знание).
17. Холтон Дж. Что такое «антинаука»? // Вопросы философии, №2, 1992 Хорган Дж. Конец науки: взгляд на ограниченность знания на закате Века Науки. СПб.: Амфора, 2001. — 479 с.
18. Шульц В.Л. (ред.) Парадигмы социологии знания. Хрестоматия. М: Наука, 2007 - 284 с.
19. Sokal A., Bricmont J. Science and Sociology of Science: Beyond War and Peace. / The One Culture: A Conversation about Science. Ed. by J. Labinger and H. Collins. University of Chicago Press, 2001. (or <http://www.physics.nyu.edu/faculty/sokal/>)

Інформаційні ресурси:

1. <http://www.socio-journal.kpi.kiev.ua/> - Вісник КПІ ім. Ігоря Сікорського. Соціологія. Політологія. Право.
2. <http://i-soc.com.ua/journal/content.php> – Соціологія: теорія, методи, маркетинг.
3. <http://www.nbuv.gov.ua> – Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського.

4. <https://prometheus.org.ua/>. Найкращі онлайн-курси України та світу.

5. <http://www.sociology.kpi.ua/literature> - кафедра соціології КПІ ім. Ігоря Сікорського

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Лекційні заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань
1	Лекція 1. Тема: Вступ до предмету «Політика, технології і наука». Наука, технології, знання в соціологічному контексті. Основні питання: Об'єкт, предмет, зміст політики, технологій і науки. Склад досліджень науки про науки ("Science Studies"): соціологія науки (SS), соціологія наукового знання (SSK) Наука як процес і як продукт. Наука як спільнота вчених. Соціальне знання: що таке знання, що таке епістемологія/гносеологія, як влаштовані системи ідей (наукове, буденне і соціальне пізнання). СРС: Соціальні дослідження науки і технології (STS). Мислення і знання (Х. Арендт).
2	Лекція 2. Тема: Джерела сучасної науки. Наука як соціальний інститут і система ідей. Від соціології знання до соціальної епістемології. Основні питання: Зародження інституту науки. Ф. Бекон і його проект "Наукового ордену" ("Нова Атлантида"). Альтернативи наукового знання: інституціоналізація езотеричної традиції, квазінаукового сектантства і спадщина Просвітництва. Теорія про "пуританські корені" становлення науки в Англії (Р.Мертон). Різні типи академічної організації науки в XVII столітті: вибір нового образу науки на користь внутрішньо автономного, незалежного і відкритого суспільства учених. Традиція класичної соціології знання. Загальні принципи соціології знання. Поняття ідеології у К. Маркса. Теорія "двох наук" М.Бухаріна. Соціологія знання К. Мангейма. Традиція неокантіанства та історизм. Критика соціології знання. Проблема соціокультурної детерміації наукового знання. Раціоналістична філософія науки. Принципи верифікації і фальсифікації. Попперівська критика (а) індукції, (б) історизму, (в) соціології знання. "Третій світ" К.Поппера. Логіка соціальних наук. Картини наукової раціональності. "Стандартна концепція науки". Модель науки Р. Карнапа — Г. Рейхенбаха і логіка контекстів "обґрунтування" і "відкриття". Лакатос і метод раціональних реконструкцій. Т. Кун, П. Фейєрабенд та соціальна епістемологія. "Переворот" картини наукової раціональності. Від позитивізму і робіт К. Поппера до релятивізму П. Фейєрабенда і новій історіографії Т. Куна. Релятивізм як методологічна вимога, як емпіричне виведення і як догма. Соціальна епістемологія Фуллера і Голдмена. СРС: "Невидимий коледж" (С. Хартліб - Д. Прайс). "Республіка вчених" (М. Мерсенн). Наукове знання та інші традиції знання: схожість, відмінності і проблема розмежування. Методологія науки Поппера - Лакатоса. Концепція "авторитарного знання".
3	Лекція 3. Тема: Північно-американське коріння соціології науки: розвиток парадигми Р. Мертона. Розвиваючи парадигму Мертона: інституційний підхід до науки. Основні питання: Передумови виникнення парадигми Р. Мертона. Основні принципи "позитивістської", класичної соціології науки. Нормативні принципи "наукового етосу": співвідношення ідеального та реального. Концепція двох осей (соціальної і раціональної), як спосіб вирішення проблеми екстерналіського та інтерналіського способу аналізу науки. Поняття "світ знання" (К. Поппер). Т. Парсонс і його класифікація

	ролей вченого за типом знання. Наука і сучасне суспільство з інституціональної точки зору. Емпіричні дослідження в соціології науки: дослідження впливу зовнішніх чинників (релігійного, політичного, економічного, освітнього тощо), дослідження впливу систем ідей один на одного. СРС: Б.Барбер і його внесок у розвиток програми соціології науки. Дослідження мотивації і систем винагороди, комунікації і мережі.
4	Лекція 4. Тема: Соціологія наукового знання: від Куна до "науки постмодерну". Основні питання: Наукове знання як об'єкт соціологічного дослідження. Статус експерименту і антропологічний поворот. Критика "третього світу" К.Поппера, перегляд концепції об'єктивного знання. Постмодернізм в соціальних науках і реакція на книгу Т.Куна "Структура наукових революцій" в Європі і Америці. СРС: Феміністська критика "стандартної науки".
5	Лекція 5. Тема: Соціологія наукового знання: мікро та макро версії соціологічного релятивізму і соціального конструктивізму. Основні питання: Макрорівень: "Сильна програма" Б. Барнса і Д. Блура. Історія 1972 року: початок нової соціології науки. Методологічні підстави релятивістської соціології науки. Програма емпіричного релятивізму Г. Коллінза. Мікро-етнографія науки: вчені ("тубільці") у науці ("племені"): Бергер і Лукман і їх концепція соціології знання. "Етнографія науки" Б. Латтура і С. Вулгара: критичний аналіз. Лабораторія очима соціального вченого. Реакція протесту: Алан Сокал - "інтелектуальні хитрощі" і "наукові війни". СРС: Мікрорівень: Соціологія науки М. Малкея: екстерналізм. Соціальний конструктивізм К. Кнорр-Цетини. Вчений як каузальний медіатор (конструктор) наукової діяльності. Новий реалізм Бхаскара та Харі: "генетична" методологія. "Епістемологічні культури". "Співтовариства знання" (Велбурн) й "знання як угода" (Куш).
6	Лекція 6. Тема: Сучасна соціологія науки третього покоління. Дебати про "кінець науки". Наука в "дзеркалі" громадської думки. Основні питання: Співвиробництво науки і соціального порядку. Соціологія експертів і експертизи. Експертне знання. Класичні єдинбурзькі дослідження. "Третя хвиля": соціологія експертизи і експертів. Розрізнення "експерта" і "вченого": соціальні ролі для двох інститутів, в основі яких лежить специфічне знання, або перформативне перемикавання кодів ("практика"). Нормативна теорія експертизи Г. Коллінза. Категорії членства: М.Лінч. Експертне знання і наука як влада (М. Фуко). Від повсякденного і наукового до експертного і наукового, публічного і приватного. Образи вчених в медіа. Наука і мас-медіа: формування порядку денного. Емпіричне вивчення буденного знання. Наукова грамотність і соціальні установки щодо S&T: в США, в Європі, на пострадянському просторі. Взаємозв'язок наукової грамотності, довіри до інститутів науки та поширення паранаукових/антинаукових/квазінаукових поглядів. СРС: Колонізація експертами життєвих світів в "суспільстві знання". Тема: Режими виробництва наукового знання. Політехнічний інститут, як університет: дебати про ідентичність КПІ в 21-му столітті. Основні питання: Стили наукового виробництва і організації науки. Режим секретності. Феномен Радянської науки. Ефект Супутника. Гендерний режим науки ("Ефект Матильди"). Національний / Глобальний режими. Глобальна міграція вених. Соціальний аналіз технологій: "Голем", "Франкенштейн", машини, "монстри" і соціальний контроль. Мобільна телефонія і практики соціального контролю. Цифрова солідарність. Наука і техніка в житті Києва (історико-соціологічний екскурс). Наука і техніка в КПІ. Від інституту до університету: другий стає першим (КПІ vs КНУ імені Тараса Шевченка). Соціальні науки в КПІ. Що далі?

Семінарські заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань
1-2	Семінар 1-2. Соціологія науки і техніки, як дослідницька програма. Специфіка наукового знання. Склад досліджень науки про науки ("Science Studies") : соціологія науки (SS), соціологія наукового знання (SSK), соціальні дослідження науки і технології (STS). Науковий метод і наука. Специфіка еталонного розуміння наукового методу. Соціальні проблеми демаркації науки та інших соціальних інститутів.
3-4	Семінар 3-4. Зародження інституту науки: "Науковий орден". Ф. Бекон і його проект "Наукового ордену" ("Нова Атлантида"). Визначення альтернативи наукового знання: інституціоналізація езотеричної традиції, квазінаукового сектантства і спадщини Просвітництва. Теорія про "пуританські корені" становлення науки в Англії (Р.Мертон).
5-6	Семінар 5-6. Зародження інституту науки: ідея "незримого колледжу" та "республіки вчених". Різні типи академічної організації науки в XVII столітті. Вибір нового образу науки на користь внутрішньо автономного, незалежного і відкритого суспільства учених. "Незримий колледж" (С. Хартліб - Д. Прайс). "Республіка вчених" (М. Мерсенн).
7-8	Семінар 7-8. Наука/наукове знання між ідеологією та релігією. Чітка демаркація чи взаємозалежність? Традиція класичної соціології знання. Загальні принципи соціології знання. Поняття ідеології у К. Маркса. Теорія "двох наук" М.Бухаріна. Соціологія знання К. Мангейма. Традиція неокантіанства та історизм. Критика соціології знання. Проблема соціокультурної детерміації наукового знання. Наукове знання та інші традиції знання: схожість, відмінності і проблема розмежування. Методологія науки Поппера — Лакатоса.
9-10	Семінар 9-10. Наука між Рацією та Соціумом. Раціоналістична філософія науки. Принципи верифікації і фальсифікації. Попперівська критика (а) індукції, (б) історизму, (в) соціології знання. "Третій світ" К.Поппера. Логіка соціальних наук. Картини наукової раціональності. "Стандартна концепція науки". Модель науки Р. Карнапа — Г. Рейхенбаха і логіка контекстів "обґрунтування" і "відкриття". Лакатос і метод раціональних реконструкцій. Т. Кун, П. Фейєрабенд та соціальна епістемологія. "Переворот" картини наукової раціональності. Від позитивізму і робіт К. Поппера до релятивізму П. Фейєрабенда і новій історіографії Т. Куна. Релятивізм як методологічна вимога, як емпіричне виведення і як догма. Соціальна епістемологія Фуллера і Голдмена. Концепція "авторитарного знання".
11	Семінар 11. Мертон та перша (інституційна) програма соціології науки. Передумови виникнення парадигми Р. Мертона. Основні принципи "позитивістської", класичної соціології науки. Нормативні принципи "наукового етосу": співвідношення ідеального та реального. Концепція двох осей (соціальної і раціональної), як спосіб вирішення проблеми екстерналіського та інтерналіського способу аналізу науки. Наука і сучасне суспільство Наука і сучасне суспільство з інституціональної точки зору. Емпіричні дослідження в соціології науки: дослідження впливу зовнішніх чинників (релігійного, політичного, економічного, освітнього тощо), дослідження впливу систем ідей один на одного, дослідження мотивації і систем винагороди, комунікації і мережі.
12	Семінар 12. Наукове знання як об'єкт соціологічного дослідження: криза першої програми. Статус експерименту і антропологічний поворот. Критика "третього світу" К.Поппера, перегляд концепції об'єктивного знання. Постмодернізм в соціальних науках і

	реакція на книгу Т.Куна "Структура наукових революцій" в Європі і Америці. Феміністська критика науки.
13	Семінар 13. Друга програма соціології науки (макровізія). Макрорівень: "Сильна програма" Б. Барнса і Д. Блура. Історія 1972 року: початок нової соціології науки. Методологічні підстави релятивістської соціології науки. Програма емпіричного релятивізму Г. Коллінза.
14	Семінар 14. Друга програма соціології науки (мікровізія). Мікрорівень: соціологія науки М. Малкея: екстерналізм. Соціальний конструктивізм К. Кнорр-Цетини. Вчений як каузальний медіатор (конструктор) наукової діяльності. Новий реалізм Бхаскара та Харі: "генетична" методологія. "Епістемологічні культури". "Співтовариства знання" (Велбурн) й "знання як угода"(Куш). Друга програма соціології науки: акторо-сітковий погляд- вчені ("тубільці") у науці ("племені"). Бергер і Лукман і їх концепція соціології знання. "Етнографія науки" Б. Латура і С. Вулгара: критичний аналіз. Лабораторія очима соціального вченого. Реакція протесту: Алан Сокал - "інтелектуальні хитрощі" і "наукові війни".
15	Семінар 15. Соціологія науки: третя версія. Співвиробництво науки і соціального порядку. Від ідеї "Наука для суспільства" до ідеї "Наука в суспільстві". Класичні єдинбурзькі дослідження. "Третя хвиля": соціологія експертизи і експертів. Розрізнення "експерта" і "вченого": соціальні ролі для двох інститутів, в основі яких лежить специфічне знання, або перформативне перемикання кодів ("практика"). Соціологія експертів і експертизи. Експертне знання. Нормативна теорія експертизи Г. Коллінза. Категорії членства: М.Лінч. Експертне знання і наука як влада (М. Фуко). Від повсякденного і наукового до експертного і наукового, публічного і приватного. Колонізація експертами життєвих світів в "суспільстві знання".
16	Семінар 16. Наука і мас-медіа. Образи вчених в медіа. Поняття наука і мас-медіа: формування порядку денного. Емпіричне вивчення буденного знання. Наукова грамотність і соціальні установки щодо S&T: в США, в Європі, на пострадянському просторі. Взаємозв'язок наукової грамотності, довіри до інститутів науки та поширення паранаукових / антинаукових/ квазінаукових поглядів. Соціальний аналіз технологій. Соціальний аналіз технологій: "Голем", "Франкенштейн", машини, "монстри". і соціальний контроль. Мобільна телефонія і практики соціального контролю. Цифрова солідарність.
17	Семінар 17. КПІ через призму програм соціології науки. Наука і техніка в житті Києва (історико-соціологічний екскурс). Наука і техніка в КПІ. Від інституту до університету: другий стає першим (КПІ vs КНУ імені Тараса Шевченка). Соціальні науки в КПІ. Що далі?
18	МКР

6. Самостійна робота студента/аспіранта

Самостійна робота здобувача включає:

підготовка до аудиторних занять – 62 год;

підготовка до модульної контрольної роботи – 4 год;

підготовка до заліку – 6 год.

Загалом – 72 год.

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Опанування дистанційних курсів.

За бажанням здобувача в умовах, що не сприяють регулярному відвідуванню занять, допускається вивчення окремих змістовних частин освітнього компонента в асинхронному режимі, зокрема, через опанування дистанційних курсів. Для врахування в системі оцінювання балів за опанування таких курсів, вони мають відповідати змістовно силабусу, бути узгоджені із викладачем, та на підтвердження проходження курсів студент має надати відповідний документ із зазначенням назви та обсягу в годинах. Визнання результатів неформальної освіти відбувається у порядку, визначеному у відповідному Положенні КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Відвідування занять

Відвідування лекційних і семінарських занять є бажаним.

Пропущені контрольні заходи оцінювання

Пропущену модульну контрольну роботу можна написати повторно, але до моменту проставлення проміжної атестації з урахуванням часу, необхідного викладачу для перевірки роботи. Пропущені експрес-контрольні не відпрацьовуються.

Процедура оскарження результатів контрольних заходів оцінювання

Студенти мають можливість підняти будь-яке питання, яке стосується процедури контрольних заходів та очікувати, що воно буде розглянуто згідно із наперед визначеними процедурами. Для оскарження контрольних заходів студент має подати заяву, у якій має бути вказана причина оскарження, наведені факти упередженості викладача. Викладач повинен обговорити дану заяву зі студентом особисто на консультації. В разі відсутності порозуміння щодо результату контрольного заходу, формується комісія з викладачів кафедри, яка оцінює процедуру проведення контрольного заходу та претензії студента. Комісія може вирішити провести контрольний захід повторно, або відхилити заяву. Рішення комісії є остаточним та оскарженню не підлягає.

Календарний рубіжний контроль

Проміжна атестація студентів (далі – атестація) є календарним рубіжним контролем. Метою проведення атестації є підвищення якості навчання студентів та моніторинг виконання графіка освітнього процесу студентами.

На першій проміжній атестації студент отримує «зараховано», якщо його поточний рейтинг на час атестації складає 20 і більше балів.

На другій проміжній атестації студент отримує «зараховано», якщо його поточний рейтинг на час атестації складає 40 і більше балів. У випадку, якщо цей показник не відповідає вимогам, виставляється «не атестований». Відпрацювання «не атестації» здійснюється на консультаціях з викладачем шляхом усної відповіді на питання не засвоєного студентом матеріалу.

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

Політика використання штучного інтелекту

Політика використання штучного інтелекту та її принципи регламентуються наказом «Політика використання штучного інтелекту для академічної діяльності в КПІ ім. Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://osvita.kpi.ua/node/1225>.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Рейтинг студента з дисципліни складається з балів, що отримуються за:

- робота на семінарських заняттях;
- написання МКР.

1. Робота на семінарських заняттях оцінюється максимально в 4 бали.

Максимальна кількість балів на всіх практичних заняттях дорівнює $\text{rsem} = 4 \text{ бали} * 17 = 68$ балів.

Критерії оцінювання:

- «відмінно» – творчий підхід до розкриття проблеми, залучення різноманітної інформації та обґрунтування доцільності її використання – 3,5- 4 бали;
- «добре» – глибоке розкриття проблеми (на рівні «сутність»- «закономірність»), відображена власна позиція – 3 бали;
- «задовільно» – обґрунтоване розкриття проблеми з певними недоліками (брак посилань) – 2,5 бали;
- «незадовільно» – відсутня робота на семінарі, – 0 балів.

Викладач оцінює роботу студента на кожному практичному занятті, але конкретна підсумкова кількість балів за роботу на семінарських заняттях виставляється викладачем під час першого і другого етапу проміжної атестації.

2. МКР

Ваговий бал – 32.

Відповіді оцінюються наступним чином:

- «відмінно» – повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 29-32 бали;
- «добре» – достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями – 24-28 балів;
- «задовільно» – неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки – 19-23 бали;
- «незадовільно» – відповідь не відповідає вимогам на «задовільно» – 0 балів.

3. Заохочувальні бали

Всього не більше 10 балів за такі види робіт:

- за науково-дослідницьку діяльність (участь у конференціях, конкурсах студентських робіт, публікації);
- участь у факультетських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських олімпіадах.

Рейтингова оцінка з навчальної дисципліни доводиться до здобувачів на заліку під час заліково-екзаменаційної сесії.

Здобувачі, які мають рейтингову оцінку 60 і більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

Зі здобувачами, які мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає підвищити свою рейтингову оцінку, викладач проводить семестровий контроль у вигляді залікової контрольної роботи (при цьому попередні бали скасовуються).

4. Залік.

Ваговий бал – 100.

Залік передбачає відповідь студента на два питання. Питання є різними за змістом, відповідають тематиці лекцій, семінарів, самостійної роботи, питань з самоконтролю. Кожне питання оцінюється в 50 балів.

Критерії оцінювання:

48-50 балів - студент демонструє глибоке знання змісту навчального матеріалу, здатність до системного й міждисциплінарного аналізу проблем курсу; вільно й коректно використовує наукові поняття та терміни, формулює логічні, аргументовані висновки, виявляє власну обґрунтовану позицію щодо дискусійних питань;

43-47 бали - студент демонструє дуже добрий рівень засвоєння навчального матеріалу, добре орієнтується в основних темах курсу, здатний до аналізу та узагальнення; можливі поодинокі неточності у формулюваннях або прикладах, які не впливають суттєво на загальний рівень відповіді;

38-42 бали - студент демонструє достатньо повне розуміння основних тем і питань курсу. Використовує базову наукову термінологію, однак аналіз є переважно описовим; висновки сформульовані, але не завжди достатньо аргументовані;

33-37 бали - студент демонструє загальне уявлення про навчальний матеріал, але відповіді містять помітні неточності у визначеннях, прикладах або логіці викладу; застосування наукової термінології є обмеженим, аналітична складова виражена слабо;

30-32 бали - студент демонструє фрагментарні знання окремих тем курсу, орієнтується лише в частині ключових понять; відповіді неповні, поверхові, висновки недостатньо обґрунтовані;

0-29 балів - студент не орієнтується у ключових поняттях і проблематиці курсу; відповіді нелогічні або відсутні.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Кількість балів	Оцінка
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

Можливі відмітки у відомості семестрового контролю:

Не допущено	Невиконання умов допуску до семестрового контролю
Усунено	Порушення принципів академічної доброчесності або морально-етичних норм поведінки
Не з'явився	Здобувач, був допущений, але не з'явився на залік

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Навчальні заняття з дисципліни "Політика, технології і наука" проводяться у формі лекційних та семінарських занять. На лекціях викладач формулює положення теорій, формулює ключові поняття з тем, наводить приклади. Лекції відбуваються у формі діалогу, коли викладач задає зустрічні запитання аудиторії щодо навчального матеріалу, може попросити дати оперативну відповідь на поточне запитання, або матеріал попередніх занять.

Самостійна робота студента розрахована на підготовку питань до семінарських занять, аналіз окремих першоджерел. Викладач також пропонує до опрацювання сучасні наукові статті та публіцистичні матеріали пов'язані з новітніми тенденціями у сфері науки і техніки з огляду на динамічність їх розвитку. Тези деяких з таких матеріалів викладач проголошує наприкінці заняття, студенти у свою чергу також шукають новини щодо досліджень науки і технологій.

Основною формою роботи на семінарському занятті є виступ, який поєднує комунікативні здатності студента з демонстрацією та закріпленням знань. Викладач оцінює як глибину, ширину, точність визначень під час виступу студента, здатність оперативно реагувати на запитання аудиторії. Під час семінарського заняття додаткового оцінюється активність студентів при формулюванні запитань, участь у дискусії, формулювання альтернативних гіпотез, вміння посилалися на теоретичні положення та критично оцінювати наявні теорії і практики.

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено старшим викладачем кафедри соціології, кандидатом політичних наук Якубіним Олексієм Леонідовичем

Ухвалено кафедрою соціології (протокол № 14 від 23.06.2025)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 4 від 24.06.2025)